

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/14/2016
Identifikačné číslo spisu:	2112010764
Dátum vydania rozhodnutia:	01.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2112010764.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 1. februára 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného R. X. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20 Trestného zákona, § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona a iné, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30T/33/2012, o dovolaní obvineného R. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/16/2014, z 11. marca 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného R. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30T/33/2012, zo 7. januára 2014 (č. l. 1379), boli uznaní za vinných obvinení R. X. v bode I. a V. rozsudku z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20 Trestného zákona, § 172 ods. 1. písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, J. F. v bode I. rozsudku z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20 Trestného zákona, § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona a v bode II. rozsudku z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, R. J. v bode I. rozsudku z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20 Trestného zákona, § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, Z. W. v bode VI. rozsudku zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, W. X. v bode III. rozsudku zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a v bode IV. rozsudku

z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

I.

obvinení R. X., J. F. a R. J. v priebehu roku 2011 až do svojho zadržania dňa 1. decembra 2011 v dome č. XX v obci U. podomácky pripravovali psychotropnú látku metamfetamín (pervitín) a to z chemikálií, liekov a prekurzorov, ktoré obstarávali obvinení R. X. a J. F. a R. J.,

- po vyrobení pervitínu obvinení R. X., J. F., R. J. tento predávali záujemcom priamo v dome č. XX v obci U. alebo ho obvinení R. X., J. F. chodili autom predávať jeho konzumentom v regióne Senice a Trnavy,
- okrem toho poskytli obvinení R. X., J. F., R. J. pervitín iným osobám zdarma alebo výmenou za iné veci a protislužby,

pričom takto v uvedenom období pervitín predávali, vymieňali alebo zdarma dávali viacerým osobám, najmä R. M., S. X., R. X., Z. O., N. E., Y. X., H. I., W. K., H. T.,

- obvinený R. X. takto vyrobený pervitín prechovával v pivničných priestoroch rodinného domu č. XX v obci U. a ktorý bol nájdený pri domovej prehliadke tohto rodinného domu vykonanej príslušníkmi Okresného riaditeľstva PZ v Senici dňa 1. decembra 2011 nasledovne: v zatavenej plastovej injekčnej striekačke ako svetložltý kryštalický materiál o hmotnosti 858 mg s priemernou koncentráciou 44,6 % hmotnostných metamfetamínu, v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom ako béžový kryštalický materiál o hmotnosti 198 mg s priemernou koncentráciou 71,2 % hmotnostných metamfetamínu, v papierovej skladačke ako žltý kryštalický materiál o hmotnosti 11.597 mg s priemernou koncentráciou 69,8 % hmotnostných metamfetamínu, v papierovej servítke ako béžový kryštalický materiál o hmotnosti 967 mg s priemernou koncentráciou 75,6 % hmotnostných metamfetamínu, v zatavenej plastovej injekčnej striekačke ako béžový kryštalický materiál o hmotnosti 195 mg s priemernou koncentráciou 70,2 % hmotnostných metamfetamínu, pričom predpokladaná hodnota zaistenej psychotropnej látky o celkovej hmotnosti 13.815 mg na čiernom trhu predstavuje sumu 276,30 € až 759,83 €;

II.

obvinený J. F. si v presne nezistenom čase, bližšie neurčeným spôsobom zadovážil až do svojho zadržania dňa 1. decembra 2011 prechovával pre vlastnú potrebu aj omamnú látku - sušinu rastliny rodu Cannabis (konope) o hmotnosti 152 mg s koncentráciou 17,9 % hmotnostných tetrahydrokanabinolu, čo predstavuje jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, a tiež si v presne nezistenom čase, bližšie neurčeným spôsobom zadovážil až do svojho zadržania dňa 1. decembra 2011 prechovával pre vlastnú potrebu papierovú skladačku s bielym kryštalickým materiálom o hmotnosti 267 mg s priemernou koncentráciou 74 % hmotnostných metamfetamínu, pričom predpokladaná hodnota zaistenej psychotropnej látky na čiernom trhu predstavuje sumu 5,34 € až 14,69 €;

III.

obvinená W. X. v období mesiacov október a november 2011 niekoľkokrát poskytla zdarma J. X. a G. P. pri ich spoločnom stretnutí pervitín, ktorý mala pri sebe v nezistenom množstve, pričom tento pervitín v jednotlivých prípadoch všetci traja užíli;

IV.

obvinená W. X. si v presne nezistenom čase, bližšie neurčeným spôsobom zadovážila a až do svojho zadržania dňa 1. decembra 2011 na parkovisku pri priehrade U., v katastrálnom území obce U. v osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes Benz, ev. č. W. v bielej kabelke zn. Adidas prechovávala pre vlastnú potrebu: papierovú skladačku s bielym kryštalickým materiálom o hmotnosti 1.266 mg s priemernou koncentráciou 72,9 % hmotnostných metamfetamínu, papierovú skladačku s bielym kryštalickým materiálom o hmotnosti 198 mg s priemernou koncentráciou 73,8 % hmotnostných metamfetamínu, papierovú skladačku s béžovým kryštalickým materiálom o celkovej hmotnosti 1.081

mg s priemernou koncentráciou 71,8 % hmotnostných metamfetamínu, papierovú skladačku s béžovým kryštalicým materiálom o celkovej hmotnosti 57 mg s priemernou koncentráciou 71,2 % hmotnostných metamfetamínu, pričom predpokladaná hodnota zaistenej psychotropnej látky o celkovej hmotnosti 2.602 mg na čiernom trhu predstavuje sumu 52,04 € až 143,11 €;

V.

obvinený R. X. si spôsobom uvedeným v bode 1/ zadovážil a až do svojho zadržania dňa 1. decembra 2011 na parkovisku pri priehrade U. v katastrálnom území obce U. v osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes Benz, ev. č. W. prechovával: netkanú textíliu so svetložltým kryštalicým materiálom o hmotnosti 547 mg s priemernou koncentráciou 75,3 % hmotnostných metamfetamínu, papierovú skladačku s béžovým kryštalicým materiálom o hmotnosti 13.189 mg s priemernou koncentráciou 74,1 % hmotnostných metamfetamínu, papierovú skladačku s bielym kryštalicým materiálom o hmotnosti 7.221 mg s priemernou koncentráciou 76,3 % hmotnostných metamfetamínu, papierovú skladačku s bielym kryštalicým materiálom o hmotnosti 1.535 mg s koncentráciou 75,7 % hmotnostných metamfetamínu, papierovú skladačku s bielym kryštalicým materiálom o hmotnosti 17 mg s koncentráciou 70,7 % hmotnostných metamfetamínu, pričom predpokladaná hodnota zaistenej psychotropnej látky o celkovej hmotnosti 22.509 mg na čiernom trhu predstavuje sumu 450,18 € až 1.238 €;

VI.

obvinený Z. W. si v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil - za účelom predaja R. X. - plastové vrečko s tlakovým uzáverom, v ktorom sa nachádzal efedrín, resp. pseudoefedrín s hmotnosťou 153,07 g, s priemernou koncentráciou 80,9 % hmotnostných pseudoefedrínu, ktoré do dňa 1. decembra 2011 aj prechovával a ktoré v obci U. dňa 1. decembra 2011 dobrovoľne vydal príslušníkom polície pri protidrogovej policajnej akcii vykonanej v ten istý deň;

rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

metamfetamín (pervitín) je zaradený v zmysle zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

efedrín a pseudoefedrín sú zaradené v zmysle zák. č. 331/2005 Z. z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov medzi určené látky kategórie 1.

Za to bol obvinenému R. X. uložený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 73 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona obvinenému súd nariadil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obvinenému J. F. bol uložený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 73 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona obvinenému súd nariadil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obvinenému R. J. bol uložený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 73 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona obvinenému súd nariadil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obvinenému Z. W. bol uložený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obvinenej W. X. bol uložený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 3 a § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého bol obvinenej podmenečne odložený so skúšobnou dobou vo výmere 4 (štyri) roky a zároveň obvinenej uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Zároveň podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd obvinenej uložil zákaz používania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd uložil trest prepadnutia vecí, a to digitálnej váhy čiernej farby, digitálnej váhy striebornej farby, digitálnej váhy modrej farby s nápisom KERN, finančnej hotovosti vo výške 95 €, ktoré sú uložené vo VÚB Banke, a.s. Senica, na účte č. XXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol XXXXXXXX, pričom vlastníkom prepadnutých vecí sa stal podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona štát.

Proti tomuto rozsudku podali obvinení R. X., J. F. a R. J. odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave na verejnom zasadnutí uznesením, sp. zn. 3To/16/2014, z 11. marca 2014, postupom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/16/2014, z 11. marca 2014 (č. l. 1450) podal prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Odehnala, advokáta v Trnave, dovolanie obvinený R. X. (č. l. 1558).

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu), § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom) a § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť).

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanovení § 319 Trestného poriadku, v ustanovení § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j/ Trestného zákona, v ustanovení § 38 ods. 1 Trestného zákona, v ustanovení § 113 ods. 2 Trestného poriadku, v ustanovení §

119 ods. 2 Trestného poriadku a v ustanovení § 263 ods. 4 Trestného poriadku v neprospech obvineného R. X. a aby ďalej podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku uznesenie odvolacieho súdu zrušil a aby podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku uznesením dovolací súd rozhodol, že obvinený R. X. sa neberie do väzby.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že rozhodnutie vychádza aj z výpovedí svedkov, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, hoci sa jedná o svedkov, ktorí boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní a obsah ich výpovedí na hlavnom pojednávaní nebol zaznamenaný do zápisníc vyhotovených na hlavnom pojednávaní (svedkovia R. M., R. X., W. K.). Rozsudok prvostupňového súdu a aj rozhodnutie odvolacieho súdu u týchto svedkov vychádza z výpovedí, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, čím je porušená zásada bezprostrednosti hlavného pojednávania.

Výpoveď svedka J. X. z prípravného konania z 5. marca 2012 bola prečítaná bez splnenia zákonných podmienok podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku, pretože tento svedok pri svojej výpovedi v prípravnom konaní po poučení o práve odprieť vypovedať sa nevyjadril k tomu, či využíva alebo nevyužíva právo nevypovedať, pretože W. X. je s obvineným v príbuzenskom pomere. Na prečítanie tejto výpovede z prípravného konania nebola splnená zákonná podmienka uvedená v ustanovení § 263 ods. 4 Trestného poriadku, t. j. že by svedok výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva. Rovnaká námietka sa týka aj výpovede svedka R. X. (otca obvinenej W. X.), ktorý na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Aj táto výpoveď z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní prečítaná v rozpore s § 263 ods. 4 Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že v čase obmedzenia osobnej slobody obvineného a pred tým polícia utajovaným spôsobom získavala informácie o pohybe a činnosti obvineného a o pohybe vozidla, a to bez toho, aby na tieto činnosti mala právny titul - príkaz na sledovanie vydaný prokurátorom v zmysle § 113 ods. 2 Trestného poriadku. Neexistencia príkazu na sledovanie obvineného spôsobuje nezákonnosť dôkazov získaných sledovaním, následne nezákonnosť zadržania obvineného a všetkých ďalších úkonov a dôkazov zabezpečených v tejto trestnej veci. Zadržanie, prehliadka vozidla, pri ktorej boli zaistené drogy a ďalšie úkony bezprostredne nadväzovali na tento nezákonný postup, pričom prvostupňový súd aj odvolací súd v napadnutom rozhodnutí považuje tieto dôkazy za dôkazy svedčiace proti osobe obvineného. V konaní boli vykonané dôkazy v rozpore s ustanovením § 119 ods. 2 Trestného poriadku, pretože boli od počiatku získané nezákonným sledovaním pohybu a činnosti osoby obvineného a motorového vozidla bez príkazu na sledovanie osôb a vecí podľa § 113 ods. 2 Trestného poriadku.

Dovolanie podané z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku vyvodzoval obvinený zo skutočnosti, že skutok, za ktorý bol uznaný za vinného, je nesprávne právne kvalifikovaný. Podľa obvineného súd nesprávne použil § 172 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, a to z toho dôvodu, že predaj drog viacerým nie je možné právne kvalifikovať v zmysle § 172 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Trestného zákona (závažnejší spôsob konania a to páchanie trestného činu na viacerých osobách).

Uviedol, že podstatným pre zistenie, či je možné určité konanie právne posúdiť aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu, je definovanie znakov základnej skutkovej podstaty, nie je možné to isté konanie považovať aj za znak kvalifikovanej skutkovej podstaty, pretože to vylučuje ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona. Ustanovenie § 172 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona používa ako znak základnej skutkovej podstaty spojenie „neoprávnene predá psychotropnú látku“ (drogu). Pri slovnom spojení „predá psychotropnú látku“ ide o vyjadrenie minimálnej hranice na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti, ktorá vychádza z toho, že trestný postih páchatel'a bude možné vyvodiť už pri predaji jednej psychotropnej látky (použitie jednotného čísla „psychotropná látka“) jednej osobe. Ustanovenie § 172 ods. 1 Trestného zákona neobsahuje ako znak základnej skutkovej podstaty počet kupujúcich, preto vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c/

Trestného zákona prichádza do úvahy aj za situácie, ak dôjde k predaju psychotropnej látky viacerým kupujúcim.

Základná skutková podstata § 172 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona nijakým spôsobom neobmedzuje počet kupujúcich, predaj drog aspoň trom osobám je už zahrnutý v znaku základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. Za súčasnej aplikácie § 38 ods. 1 Trestného poriadku nemožno túto okolnosť považovať zároveň aj za okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby.

Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Tdo/75/2012, z 22. mája 2013, podľa ktorého aplikácia § 138 písm. j/ Trestného zákona je možná iba vtedy, ak predmetom útoku je osoba - človek a v prípade trestného činu obvineného nie je predmetom útoku osoba, resp. viacero osôb a samotným predajom drogy nedochádza ani len k ohrozeniu zdravia osoby, ktorá si drogu kúpi. Žiadny zo svedkov neuviedol, že by práve v súvislosti s predajom, resp. odovzdaním drogy osobou obvineného došlo u neho k poškodeniu zdravia. Zo znenia základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že postihuje konania uvedené v písm. a/ až d/ bez ohľadu na skutočnosť, čo týmto konaním páchatel' spôsobí alebo nespôsobí inej osobe ublíženie na zdraví. Z kvalifikovanej skutkovej podstaty § 172 ods. 3 písm. a/, resp. § 172 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona vyplýva, že prísnejšou trestnou sadzbou je potrebné potrestať páchatel'a nie za to, že predá drogu viacerým osobám, ale za to, že nastal ťažký, resp. nenapraviteľný následok na živote a zdraví, a to aj na viacerých osobách, k čomu však nedošlo. Zistený skutok je možné právne kvalifikovať iba ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Trestného zákona.

Rovnopis dovolania obvineného bol v zmysle § 376 Trestného poriadku doručený na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Trnave, ktorá vo svojom vyjadrení z 2. januára 2015 navrhla dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť (č. l. 1573).

Nestotožnila sa s názorom obvineného, že okolnosť, že pervitín obvinený predával viacerým osobám, je už obsiahnutá v ustanovení § 172 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. V tejto súvislosti krajská prokuratúra poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/15/2013, z 9. apríla 2013. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku považuje krajská prokuratúra za umelo vykonštruovaný dôvod zo strany obvineného. Poznatky o trestnej činnosti boli získané operatívno-pátracou činnosťou polície podľa zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, pričom dôkazy boli získané pri legálne vykonaných zaisťovacích úkonoch pri prehliadke motorového vozidla obvineného a pri domovej prehliadke v dome obvineného. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku krajská prokuratúra uviedla, že výpovede svedkov boli v zápisnici o hlavnom pojednávaní protokolované v súlade s ustanovením tretej vety § 56 ods. 4 Trestného poriadku. Krajská prokuratúra ďalej uviedla, že z kontextu zápisníc o výsluchu svedkov J. X. a R. X. z prípravného konania je zrejmé, že obaja boli riadne poučení o svojom práve odoprieť výpoveď podľa § 130 Trestného poriadku a obaja sa po tomto poučení rozhodli vypovedať a vypovedali.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril aj obvinený J. F. písomným podaním z 1. júna 2015 a uviedol, že sa s dovolaním obvineného R. X. stotožňuje (č. l. 1616).

K vyjadreniu prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave sa vyjadril obvinený R. X. písomným podaním zo 4. septembra 2015 (č. l. 1621), ktoré obsahovo zodpovedá podanému dovolaniu. V tejto súvislosti však navyše uviedol, že ustanovenie § 56 ods. 4 Trestného poriadku, na ktoré poukazuje krajská prokuratúra, Trestný poriadok neobsahuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a

na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie podal prostredníctvom svojho obhajcu a dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Trestného poriadku namietal v súlade s § 371 ods. 4 Trestného poriadku najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, pričom odvolací súd o dovolaní rozhodol na verejnom zasadnutí, pretože dospel k záveru, že nie je naplnený dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Úlohou dovolacieho súdu bolo posúdiť, či dovolateľove námietky obsahovo naplňajú niektorý z ním uplatnených dovolacích dôvodov.

Prvý z dovolacích dôvodov, ktoré dovolateľ uplatnil, je dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

V danom prípade obvinený namietal, že obsah výpovedí svedkov (R. M., R. X., W. K.) získaných výsluchom nebol zaznamenaný v zápisnici o hlavnom pojednávaní, čím rozhodnutie súdu vychádza len z výpovedí vykonaných v prípravnom konaní, čím bola porušená zásada bezprostrednosti hlavného pojednávania.

V tejto súvislosti je na mieste poukázať na judikatúru dovolacieho súdu, z ktorej vyplýva, že nevykonanie dokazovania v rozsahu a spôsobom predpokladanom obvineným, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (zásadného porušenia práva na obhajobu), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v tejto trestnej veci k zásadnému porušeniu práva na obhajobu obvineného R. X. evidentne nedošlo. Námietka obvineného R. X. týkajúca sa nesplnenia zákonných podmienok pre vyhotovenie zápisnice o hlavnom pojednávaní, keď neobsahuje výpovede svedkov, ako už bolo zo strany obvineného namietané, spadá pod dôvod dovolania upravený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z obsahu zápisnice o výsluchu svedka R. X., R. M. a W. K. (č. l. 942) vyplýva, že svedkovia boli poučení o znení ustanovení § 130, § 131 Trestného poriadku a ďalších a po takomto poučení výslovne vyhlásili, že právo odmietnuť vypovedať podľa § 130 Trestného poriadku nevyužívajú a vypovedať budú, pričom v rámci každej výpovede je uvedené, že svedkovia vypovedajú zhodne ako v prípravnom konaní. Zároveň zo zápisnice o tomto úkone vyplýva, že výsluch svedkov sa vykonal v prítomnosti obhajcu obvineného R. X. (Mgr. Petra Odehnala), ktorý sa do výsluchu týchto svedkov mohol aktívne zapojiť a klásť im otázky a spôsob zaprotokolovania v tomto smere ani nenamietal. Pokiaľ ide o výpovede týchto troch svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní, protokolované odkazom na ich predchádzajúcu výpoveď z prípravného konania, nemožno pri takomto postupe a vyššie uvedených okolnostiach priebehu konania konštatovať nezákonnosť výsluchov podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku. Je predovšetkým zrejmé a z hľadiska rozhodovania o vine súdom podstatné, že svedkovia uvedení v dovolaní boli na hlavnom pojednávaní osobne a za účasti strán (kontradiktórne) vypočutí. Protokolácia ich výpovedí nebola obhajobou namietaná z hľadiska neprípustnosti odkazu na predchádzajúce výpovede v prípravnom konaní, ani z vecného hľadiska, teda pre rozpor obsahu výpovede na hlavnom pojednávaní oproti obsahu záznamu výpovede v príslušnej zápisnici. Bez ohľadu na uvedené však platí, že podmienkou skrátenej protokolácie v zmysle § 58 ods. 4 Trestného poriadku je

predchádzajúci výsluch zodpovedajúci Trestnému poriadku, pričom takýto postup bol dodržaný a spôsob protokolácie bolo v zmysle uvedeného ustanovenia Trestného poriadku možné považovať za zákonný.

K námietke obvineného, že výpoveď svedkov J. X. a R. X. bola prečítaná bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 263 ods. 4 Trestného poriadku, dovolací súd uvádza, že aby výpoveď svedka, ktorý je vo vzťahu k obvinenému R. osobou uvedenou v § 130 Trestného poriadku, učinená v prípravnom konaní, mohla byť v konaní pred súdom prečítaná, musí byť takýto svedok už v prípravnom konaní okrem iného poučený aj podľa § 130 ods. 1, 2 Trestného poriadku o práve odprieť výpoveď ako svedok, ak je príbuzným obvineného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh a o práve odprieť vypovedať, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného konania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu.

Svedok sa musí výslovne vyjadriť, či toto právo využíva, alebo nie. Obsah vyjadrenia svedkov J. X. a R. X. je výslovne uvedený v zápisnici o ich výsluchu s tým, že podľa § 130 Trestného poriadku právo nevypovedať nevyužívajú (č. l. 452 a 463) po predchádzajúcom explicitnom poučení oboch svedkov podľa § 130 Trestného poriadku (č. l. 451 a 462). Ak svedkovia pred týmto výsluchom boli teda riadne poučení podľa § 130 Trestného poriadku, potom sa neprieči logike, aby súd mohol čítať ako listinný dôkaz zápisnicu o výsluchu podanú takýmto svedkom.

Neobstojí ani námietka obvineného, podľa ktorého polícia nemala právny titul na sledovanie obvineného podľa § 113 Trestného poriadku.

V zmysle § 119 ods. 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo prispieva na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, preverka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Podľa § 39 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších prostriedkami operatívno-pátracej činnosti sa na účely tohto zákona rozumejú sledovanie osôb a vecí, monitorovanie osôb a dopravných prostriedkov, kontrolovaná dodávka, kriminálne spravodajstvo, používanie krycích dokladov, nástrahová a zabezpečovacia technika a využívanie osôb konajúcich v prospech Policajného zboru, objekty a miesta používané pod legendou a predstieraný prevod vecí.

V zmysle citovaných ustanovení Policajný zbor operatívno-pátraciu činnosť vykonáva iba do okamihu, pokiaľ nezistí potrebné informácie o páchatelovi a trestnej činnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania. Ak by policajti pokračovali v tejto činnosti aj po získaní týchto informácií, ide vždy o nezákonné sledovanie osôb a vecí, ktoré je neoprávneným zásahom do súkromia fyzickej osoby. V danom prípade však postup v súlade s Trestným poriadkom bol zachovaný. Neobstojí preto námietka obvineného, že neexistoval príkaz na sledovanie obvineného podľa § 113 ods. 2 Trestného poriadku. Z príkazu na prehliadku vozidla (č. l. 83) z 1. decembra 2011, ktoré vydal vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici, odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP-383/OEK-SE-2011 vyplýva, že sa tak stalo po predchádzajúcom súhlase prokurátora. K zadržaniu obvineného dňa 1. decembra 2011 (č. l. 139) došlo až na podklade príkazu vyšetrovateľa na prehliadku iných priestorov a pozemkov (motorového vozidla značky Mercedes Benz, EVČ: W., ktorého užívateľom bol R. X.) s predchádzajúcim súhlasom prokurátora. Postup bol odôvodnený operatívno - pátracou činnosťou vo vzťahu k obvinenému a to pred trestným stíhaním obvineného R. X., ktoré bolo začaté až dňa 2. decembra 2011 (č. l. 4) na tom základe, že „existovalo dôvodné podozrenie, že R. X. vyrába pervitín a iné omamné a psychotropné látky a následne takto získané drogy ďalej predáva drogovu závislým osobám“ (č. l. 83). Dovolací súd navyše konštatuje, že nešlo priamo o sledovanie obvineného ako

páchateľa konkrétnej trestnej činnosti, ale primárnym cieľom bolo sledovanie motorového vozidla za účelom prehliadky motorového vozidla, ktorého užívateľom bol R. X. a následné vykonanie domovej prehliadky rodinného domu, v ktorom mal trvalý pobyt a žil obvinený R. X. (nebol vlastníkom rodinného domu) prebehlo rovnako na podklade príkazu sudcu pre prípravné konanie na domovú prehliadku podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku (č. l. 51). Za daného stavu bol postup polície zákonný a to nielen pokiaľ išlo o prehliadku osobného motorového vozidla so súhlasom prokurátora alebo prehliadku nehnuteľnosti a zaistenie drogy.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov urobených súdmi nižšieho stupňa už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

K námietke obvineného, že ustanovenie § 172 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona prichádza do úvahy aj za situácie, ak dôjde k predaju psychotropnej látky viacerým kupujúcim, dovolací súd udáva, že z hľadiska nemenného zisteného skutkového stavu s jeho právnou kvalifikáciou je zrejmé, že droga bola podľa dotknutých skutkových zistení v bode 1/ rozsudku obvineným zadovážená „najmä R. M., S. X., R. X., Z. O., N. E., Y. X., H. I., W. K. a H. T.“. Ide teda o viacero osôb (najmenej tri osoby v zmysle legálnej definície uvedenej v § 127 ods. 12 Trestného poriadku), čo zodpovedá závažnejšiemu spôsobu konania podľa § 138 písm. j/ Trestného zákona a zodpovedá tak aj právnej kvalifikácii zisteného skutku podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.